

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 15Csp/35/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8121201783
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Johana Bertová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2021:8121201783.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Johanou Bertovou v právnej veci žalobcu: E. T., L.. XX.XX.XXXX, J. XX, XXX XX G., zastúpený: JUDr. Igor Šafranko, advokát, so sídlom Sovietskych hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: R Collectors s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábřežie 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 50 094 297zastúpený Advokátska kancelária RELEVANS s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábřežie 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 47232471, o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov a o primerané finančné zadostučinenie vo výške 2.212,24 Eur s príslušenstvom, takto:

rozhodol:

I. U r č u j e , že úver poskytnutý na základe Zmluvy o úvere dostupná pôžička číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 20.01.2012, je bezúročný a bezpoplatkový .

II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 100 Eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

IV. Žalobca m á voči žalovanému n á r o k na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou Okresného súdu Prešov dňa 01.03.2021 domáhal toho, aby súd určil, že úver poskytnutý na základe zmluvy o úvere dostupná pôžička číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 20.01.2012 za bezúročný a bez poplatkový, zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 2.212,24 Eur a uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v plnom rozsahu.

2. Žalobca odôvodnil žalobu tým, že s právnym predchodcom žalovaného, Poštovou bankou, a.s., žalobca uzatvoril Zmluvu o úvere dostupná pôžička, č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 20.1.2012 (ďalej len Úverová zmluva). Právny predchodca žalovaného, Poštová banka, a.s., dňa 1.10.2018 postúpila pohľadávku na žalovaného. Predmetom Úverovej zmluvy bolo poskytnutie úveru vo výške 3.500 Eur, ktorý sa žalobca zaviazal zaplatiť v 70 mesačných splátkach vo výške 88,29 Eur. V úverovej zmluve bola uvedená ročná úroková sadzba vo výške 19,5%, RPMN vo výške 21,34% a priemerná RPMN vo výške 18,29%. Právnemu predchodcovi žalovaného žalobca na predmetný úver uhradil 3.169,06 Eur. Jedná sa o spotrebiteľskú zmluvu, ktorú žalobca uzatvoril ako spotrebiteľa s právnym predchodcom žalovaného, dodávateľom finančnej služby. Vzhľadom na skutočnosť, že sa jedná o spotrebiteľský úver, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať náležitosti podľa 9 ods. 2/ zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, platného a účinného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy (ďalej len ZoSÚ). Úverová zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/, f/ a j/ ZoSÚ. Úverová zmluva neobsahuje správny údaj o výške RPMN, ktorý je v zmluve uvedený vo výške 21,34%. Správna výška RPMN podľa internetovej kalkulačky Ministerstva financií Slovenskej republiky, Portálu finančnej osvetly

a ochrany spotrebiteľa MF SR, ktorá vyžaduje aj zadanie dátumu uzatvorenia úverovej zmluvy, je 23,51%. V úverovej zmluve je tiež uvedená nesprávne celková výška nákladov 2.334,12 Eur. Celková výška nákladov predstavuje rozdiel medzi sumou, ktorú má spotrebiteľ na úver skutočne zaplatiť (výška mesačnej splátky x počet splátok), čo predstavuje v danom prípade sumu 6.180,30 Eur (88,29 Eur x 70) a výškou poskytnutého úveru 3.500 Eur. Skutočná celková výška nákladov je preto správne 2.680,30 Eur (6.180,30 Eur - 3.500 Eur = 2.680,30 Eur). Do pozornosti žalobca dáva aj to, že niektoré časti zmluvy sú písané tak malým písmom, že ho nemožno považovať za čitateľné a preto v týchto častiach je zmluva neplatná. Prípustnosť tejto žaloby žalobca vyvodzuje z § 3 ods. 5 tretia veta zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, v spojení s § 298 ods. 2 CSP, z ktorého vyplýva možnosť priznania primeraného finančného zadosťučinenia spotrebiteľovi aj v konaní, v ktorom sa spotrebiteľ domáha určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky, a v tejto časti konania je úspešný. Ako spotrebiteľ si uplatňuje primerané finančné zadosťučinenie (ďalej len PFZ) za porušenie jeho spotrebiteľských práv, ktoré bol nútený brániť v Základnom konaní. PFZ má sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Zároveň má aj funkciu relutárnu, ktorá predstavuje obohatenie spotrebiteľa vo výške priznaného PFZ proti dodávateľovi za to, že spotrebiteľ podstúpil súdne konanie, v ktorom bol ako spotrebiteľ na súde úspešný. Slovo primeraný má viacero synonym a jedným z nich je slovo spravodlivý. Výška PFZ preto nemôže mať len symbolický význam, nakoľko PFZ, len v symbolickej výške, nemôže byť ani primeraným ani spravodlivým. V tejto súvislosti žalobca dáva do pozornosti, že na rozdiel od iných inštitútov finančného zadosťučinenia existujúcich v právnom poriadku SR (napr. ochrana osobnosti), v ktorých sa na prvé miesto kladie morálne zadosťučinenie a finančná satisfakcia slúži len na dovŕšenie nápravy, tak pri inštitúte PFZ je možné zadosťučinenie len v peňažnej forme ako jediného prostriedku, na jednej strane postihu nečestného dodávateľa a na druhej strane je PFZ odmenou spotrebiteľa za úspech na súde v spotrebiteľskom právnom vzťahu. Vo veciach, v ktorých je predmetom konania finančná čiastka je jediným objektívnym kritériom, ktoré by malo byť rozhodujúcim pre určenie výšky PFZ, suma o ktorú sa dodávateľ na úkor spotrebiteľa obohatil, alebo sa chcel obohatiť. PFZ žalobca požaduje vo výške 2.212,24 Eur, čo je polovica sumy, ktorú žalovaný voči žalobcovi eviduje ako dlžnú sumu.

3. Žalobca k žalobe pripojil nasledujúce listiny: zmluva o úvere dostupná pôžička zo dňa 17.01.2012, vyjadrenie k žiadosti zo dňa 05.12.2018 žalovaného na č.l. 9, aktuálny stav veru ku dňu 28.09.2018 na č.l. 6-7, interaktívna kalkulačka na výpočet RPMN na č.l. 8-9.

4. Žalovaný sa k žalobe vyjadril podaním doručeným súdu 31.03.2021, v ktorom uviedol, že žalobca sa návrhom zo dňa 01.03.2021 domáha určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a zaplata finančného zadosťučinenia vo výške 2.212,24 Eur. Je všeobecne známou a platnou zásadou práva, že toto patrí bdelym. Aj podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/429/2014: „Žalovaný teda mal reálnu predstavu o obsahu úkonu, ktorého bol účastný. Na jeho obranu spočívajúcej v tvrdení, že si neprečítal dokument, ktorý podpisoval, možno povedať len toľko, že stále platí stará rímska zásada „právo patrí bdelym, pozorným, ostražitým, bedlivým,, (vigilantibus iura scripta sunt), ktorá vyžaduje, aby každý zachoval aspoň minimálnu mieru opatrnosti, ku ktorej určite patrí aj znalosť obsahu dokumentu šifrovaného vlastnou rukou; pokiaľ takto žalovaný nekonal a neprečítal si dokument, ktorý podpísal, musí znášať dôsledky svojho konania a túto okolnosť nemožno pričítať na ľarchu žalobcu.“ Žalovaný namieta nedostatok naliehavého záujmu na určení bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru z dôvodu, že v danom prípade o nevyhľaditeľnú pohľadávku. Určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, ako vyplýva zo žaloby, by bolo v danom konaní obsolétnym. Samotnú žalobu je v súčasnosti možné považovať za nadbytočnú a súdy nadmerne a neprimerane zaťažujúcu. Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 20.1.2012 bola z dôvodu neplnenia zo strany žalobcu zosplatnená dňa 13.04.2015, ako to vyplýva aj zo žalobcom predloženého aktuálneho stavu úveru zo dňa 28.09.2018 - str.3. Z uvedeného vyplýva, že v čase podania žalobného návrhu zo strany žalobcu je pohľadávka premlčaná v súlade s ustan. § 101 a nasl. OZ a v súlade s ustanovením § 54a OZ aj nevyhľaditeľná. Žalovaný ju eviduje ako naturálnu obligáciu a žalobkyňa ju teda je oprávnená plniť dobrovoľne. Nemožno opomenúť ani fakt, že žalobca neuhradil a nevrátil ani samotnú poskytnutú sumu úveru vo výške 3.500 Eur, nakoľko k dnešnému dňu uhradil iba sumu 3.169,06 Eur, pričom posledná úhrada bola uhradená predchodcovi žalovaného 30.10.2015. Rozhodnutie súdu platí len inter partes. Iné, ako snaha získať požadované finančné zadosťučinenie, teda za určení bezúročnosti a bezpoplatkovosti ani nemožno vidieť. V danom prípade sa tak nastoľuje aj otázka, kde je reálna spravodlivosť a nestrannosť súdneho konania. Súd v každom štádiu konania musí mať za doloženú existenciu naliehavého právneho záujmu, inak (a to bez skúmania vecnej stránky návrhu), musí žalobný návrh ako neprípustný zamietnuť. Či tento záujem jestvuje, skúma súd ex off, t.j. z úradnej povinnosti.

Platí to aj pre súd prvého stupňa, aj pre súd odvolací. Pre skúmanie súdu teda netreba, aby takúto obranu (nastolenie tejto otázky) v konaní odporca vôbec urobil, napríklad v podanom odvolaní proti rozsudku súdu prvého stupňa. Nepreukázaná existencia naliehavého právneho záujmu v čase rozhodovania súdu vedie k zamietnutiu určovacieho návrhu. Je teda nutné, aby tento naliehavý právny záujem jestvoval nielen v čase rozhodovania súdu prvého stupňa, ale aj v čase rozhodovania odvolacieho súdu. Žalovaný poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30.11.1998, sp. zn. 5Cdo 60/1998, publikovaného v Zbierke súdnych rozhodnutí pod č. Rc 8/2000, rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica 13Co/17/2015 zo dňa 24.5.2016. Ustanovenia § 3 ods. 3, 5 zákona o ochrane spotrebiteľa teda podľa súdu umožňujú spotrebiteľovi domáhať sa ochrany svojho práva, ale nárok sa musí uplatniť v čase trvania zmluvného vzťahu, pretože po ukončení zmluvy zanikajú práva a povinnosti zmluvných strán vyplývajúce z príslušnej zmluvy a teda nemôže už dochádzať k porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa. Je absurdné, že by napríklad po 50 rokoch od ukončenia zmluvy spotrebiteľ si zmyslel podať žalobu o vyslovenie neprijateľnej zmluvnej podmienky a pri výklade žalobkyne by súd sa mal napriek tomu zaoberať skúmaním takejto zmluvnej podmienky. Takýto výklad práva súd nepovažuje za správny a preto súd žalobu zamietol aj v časti o vyslovenie neprijateľných zmluvných podmienok. Napokon tento výklad vyplýva aj z ustanovenia § 298 CSP. Odsek 1 tohto ustanovenia rieši prípady, kedy súd môže vysloviť vo výroku neprijateľnú zmluvnú podmienku a to v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, čo znamená, že musí byť žalobou uplatnený nejaký iný nárok, či už zo strany dodávateľa alebo spotrebiteľa, pretože bez ohľadu na žalobný petít, ktorým logicky sa musí uplatniť iný nárok súd môže vysloviť aj neprijateľnú zmluvnú podmienku. Odsek 2 rieši prípady kedy súd musí vysloviť neprijateľnú zmluvnú podmienku a to v prípade, ak súd nepriznal dodávateľovi plnenie z nej vyplývajúce alebo rozhodol o vydaní bezdôvodného obohatenia, náhrade škody alebo finančnom zadosťučinení. Aj z tohto ustanovenia teda vyplýva, že musí byť uplatnený nejaký nárok na plnenie, či už zo strany dodávateľa, ak sa domáha plnenia zo zmluvy alebo zo strany spotrebiteľa a súd vyhovie jeho žalobe o vydanie bezdôvodného obohatenia (resp. náhrade škody alebo primeranom finančnom 16 11Csp/187/2018). Žalovaný poukázal aj na rozsudok Krajského súdu Trnava sp. zn. 10Co/101/2016. Určenie bezúročnosti zmluvy nemá právny ani skutkový dopad na žiadnu zo strán sporu. Predmetné rozhodnutie súdu pôsobí inter partes. Z uvedeného vyplýva, že rozhodnutie súdu by v časti určenia bezúročnosti zmluvy bolo zjavne nedôvodné. Žalobca v konaní ani netvrdil, že by takéto určenie malo pre neho nejaký význam. V prípade možnosti žalovať priamo splnenie povinnosti treba preto vždy považovať za neprípustnú určovaciu žalobu, ktorá neslúži potrebám praktického života, spornosť nerieši (neodstraňuje) a len vedie k nárastu počtu súdnych sporov. Žalovaný namieta akýkoľvek dôvod a právny záujem na rozhodovaní o bezúročnosti zmluvy v tomto súdnom konaní. Na určenie bezúročnosti zmluvy nie je žiaden naliehavý právny záujem. Žalobca ani nepreukázal naliehavý záujem s ohľadom na skutkový stav veci. Skutočnosť, že zo zákona vyplýva právo žalovať určenie bezúročnosti zmluvy automaticky nezakladá právny záujem na jej určení. Žalovaný poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4 Cdo 49/2003 (75/2003ZSP), rozsudok Krajského súdu Trnava zo dňa 16.11.2016 sp. zn. 25Co/531/2015. Žalobca naliehavý právny záujem nepreukázal, neunesol ani v danom prípade dôkazné bremeno a jeho nároky sú zjavne nedôvodné. Žalovaný z dôvodu opatrnosti vyjadri aj k žalobcom uvádzaným tvrdeniam ohľadom náležitostí zmluvy. Druh zmluvy o úvere vyplýva priamo z jej označenia. Okrem toho Žalobca o predmetný druh úveru sám požiadal, a to písomnou žiadosťou o úver. Vyjadrenie, že teda nepoznal druh úver je zjavne nepravdivé a účelové. Žalobca tu poukázal na rozsudok Okresného súdu Prešov v rozsudku sp. zn. 11Csp/187/2018 a na rozhodnutie Okresného súdu Prešov v konaní sp. zn. 9Csp/80/2018. Nakoľko účelom zákona je zabezpečenie dostatočnej informovanosti dlžníka o druhu a podmienkach poskytovaného úveru, v súlade s predmetným výkladom je zjavné, že dlžník nebol žiadnym spôsobom ukrátený o informácie, vedel, aký úver a za akých podmienok mu bude poskytnutý, s predmetným súhlasil, úver prijal a začal splácať podľa podmienok dohodnutých v zmluve o úvere. Akékoľvek iné tvrdenie žalobcu sa preto javí ako účelové v snahe o získanie nedôvodného prospechu v podobe výhody získania úveru „zadarmo“. Podľa názoru žalobcu v zmluve o úvere absentuje uvedenie konkrétnej doby trvania zmluvy o úvere. Žalobca chce súdu tvrdiť, že nevedel, dokedy bude musieť dlh splácať. Zmluva o úvere jasne obsahuje dva základné údaje, a to počet mesačných splátok v bode 3.1 Zmluvy o úvere, a to 70 mesiacov a termín konečnej splatnosti úveru dňa 20.11.2017. Priemerný spotrebiteľ je vymedzený dnes dobre známou formulou „Gut Springenheide“. Súdny dvor ES „zadefinoval“ priemerného spotrebiteľa ako „v rozumnej miere pozorného a opatrného, bez nariadenia znaleckého posudku, či prieskumu verejnej mienky spotrebiteľov. Doba splácania úveru bola dohodnutá na 70 mesačných splátok s rovnakým dátumom splatnosti. Počet splátok a doba trvania Zmluvy o úvere je v danom skutkovom prípade totožným údajom, čo si žalobca ako priemerne uvedomelý spotrebiteľ musel vedieť uvedomiť a vyhodnotiť. Názor žalovaného potvrdzuje aj aktuálna

súdna prax, napríklad rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica v konaní sp. zn. 41Co/10/2018 zo dňa 16.08.2018. Úlohou práva a súdneho konania je súčasne edukatívne pôsobiť na strany sporu. Spotrebiteľov je tak potrebné vychovávať k zodpovednému uzatváraniu zmluvných záväzkov, naučiť sa v týchto záväzkoch orientovať a vedieť posúdiť následky svojich vlastných právnych úkonov. Formalistický výklad, ktorý spotrebiteľovi umožňuje vyhnúť sa úhrady úrokov len z dôvodu, že spotrebiteľ predsa sám si nemusí vedieť vyčítať z počtu splátok 70 a termínu konečnej splatnosti na akú dobu uzatvára zmluvu o úvere, nepredstavuje podľa názoru žalovaného edukatívne pôsobenie smerujúce k zvýšeniu zodpovednosti a ostražitosti spotrebiteľa. Žalobca a žalovaný sa v zmluve o úvere dohodli, že žalobca bude splácať úver vo forme pravidelných mesačných splátok vždy k 20. dňu v mesiaci, a to v počte 70 splátok. Žalobca mal úver splácať formou splátok vo výške 88,29 Eur. Zmluva o úvere obsahuje údaj o RPMN banky, a to vo výške 28,721,34%. Podľa žalobcu však nebola uvedená správne, nakoľko mu nezáväzná internetová kalkulačka vypočítala RPMN vo výške 23,51%. Tieto kalkulačky sú však len informatívnym a nezáväzným prostriedkom, ktorých závery nie je možné považovať za hodnoverné a aplikovať na dané súdne konanie. Internetové kalkulačky neposkytujú úplné a presné výpočty, sú orientačným nástrojom, ktorý informatívne počíta RPMN, no nemožno na ne hľadieť ako na záväzný dôkaz. Žalovaný trvá na tom, že údaj o RPMN bol v zmluve o úvere uvedený správne a v žiadnom prípade nebol uvedený v neprospech spotrebiteľa. Ani z tohto dôvodu tak zmluvu o úvere nemožno sankcionovať bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou na jej základe poskytnutého úveru. Žalovaný poukazuje na rozhodnutie Okresného súdu Revúca sp. zn. 8C/203/2015 a tiež na rozhodnutie Okresného súdu Prešov sp. zn. 9Csp/187/2018 a na rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 43Co/42/2018. Zmluva o úvere obsahuje všetky požiadavky, ktoré zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje vychádzajúc pritom z pre Slovenskú republiku záväzného rozsudku Súdného dvora vo veci č. C - 42/15, Home Credit Slovakia. V predmetnom rozsudku Súdný dvor ES uviedol, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti podľa čl. 10 ods. 2 Smernice, sankcia v podobe toho, že zmluva sa považuje za zmluvu bez úrokov a poplatkov je primeraná len v prípade, ak ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Súčasne žalovaný trvá na správnosti údajov uvedených v zmluve o úvere, nakoľko tieto zodpovedajú výške nákladov spočívajúcich z úrokov za poskytnutý úver. Dikcia zákona nehovorí o tom, že celkovou čiastkou, ktorú má spotrebiteľ uhradiť je násobok počtu splátok s ich výškou, ale podľa ust. § 2 písm. h) zákona č. 129/2010 Z. z. celkovou čiastkou sa rozumie súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Žalovaný poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu Trnava sp. zn. 25Cp/201/2017. Podľa žalobcu veľkosť písma v niektorých nekonkretizovaných častiach je veľmi malá. V nadväznosti na skutočnosť, že aj z hľadiska použitej veľkosti písma zmluva o úvere korešponduje s právnou úpravou predkladáme nasledovné vyjadrenie. S účinnosťou od 01.06.2010 sa do Občianskeho zákonníka zaviedla úprava, ktorej cieľom bolo regulovať veľkosť písma v spotrebiteľských zmluvách. Prvá úprava ustanovila, že predmet a cena nesmú byť uvedené menším písmom ako iná časť zmluvy. Ustanovenie tak bolo zamerané iba na podstatné náležitosti zmluvy, ktoré nesmeli byť uvedené menším písmom. Právna úprava neurčovala konkrétnu veľkosť písma. Podľa intertemporálnych ustanovení (§ 879m) sa však právne vzťahy, ktoré vznikli pred 01.06.2010 a nároky z nich vzniknuté sa posudzujú podľa právnych predpisov účinných do 31.05.2010. S účinnosťou od 01.06.2014 sa uvedené ustanovenie novelizovalo tak, že veľkosť písma v spotrebiteľskej zmluve nesmie byť menšia ako ustanoví vykonávací predpis. 7 Obdobne aj pri tejto novelizácii sa podľa intertemporálnych ustanovení (§ 879r) právne vzťahy, ktoré vznikli pred 01.06.2014 a nároky z nich vzniknuté, posudzujú podľa právnych predpisov účinných do 31.05.2014. Identicky aj podľa § 10d ods. 3 nariadenia vlády č. 87/1995 platí, že ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. júnom 2014 alebo vznikne pred 1. januárom 2015, písmo ustanovení spotrebiteľskej zmluvy, ako aj ustanovení obsiahnutých vo všeobecných obchodných podmienkach alebo v akýchkoľvek iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou sa riadi podľa predpisov účinných do 31. mája 2014.". Platí teda, že právna úprava, podľa ktorej na veľkosť písma v spotrebiteľskej zmluve musí byť najmenej 1,9 mm, sa nevzťahuje na spotrebiteľské zmluvy uzatvorené do 31.05.2014. Zároveň platí, že písmo má byť pre spotrebiteľa čitateľné, pričom požiadavka čitateľnosti nesúvisí s jeho veľkosťou ale s jeho štýlom, formátom, fontom a pod. Žalovaný má za to, že písmo použité v zmluve o úvere je dostatočne čitateľné a spĺňa zákonom vyžadované požiadavky. Napriek tomu, že požiadavky na veľkosť a čitateľnosť písma v čase uzatvorenia zmluvy o úvere neboli zákonne upravené, žalovaný má za to, že zmluva o úvere, a všetky prílohy z ktorých zmluva o úvere pozostáva, boli vyhotovené tak, že veľkosť písma a jeho čitateľnosť spĺňajú požiadavku na veľkosť a čitateľnosť podľa súčasnej právnej úpravy, ktorá v čase uzatvorenia zmluvy o úvere nebola prijatá. Predmet zmluvy a cena zmluvy sú uvedené písmom, ktorého veľkosť je vyššia ako je veľkosť písma, ktorým sú napísané ostatné ustanovenia zmluvy o úvere. Písmo má veľkosť, ktorého

výška je 1,9mm, použitý štýl, formát a font formát a štýl písma je obvyklý, čo znamená, že čitateľnosť písma nie je sťažená. Tvrdenie žalobcu je preukázateľne nepravdivé a nesprávne. Čitateľnosť písma sa pritom hodnotí na základe objektívnych kritérií, keďže nie je možné očakávať, aby sa objektívne každý bez použitia technických pomôcok mohol oboznámiť s jeho znením. Súd môže v rozsahu ustanovenom v tomto zákone odmietnuť a sankcionovať procesné úkony, ktoré celkom zjavne slúžia na zneužitie práva alebo na svojvoľné a bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva, alebo vedú k nedôvodným prietiahom v konaní. V zmysle § 3 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov [ďalej len „Občiansky zákonník“] „Výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.“ Hoci citované ustanovenia predstavujú len akési všeobecné, rámcovo vymedzené a vágne obmedzenia spojené so zákazom a postihovaním zneužitia práva, práve aplikácia práva a súdna prax slúži k tomu, aby tieto ustanovenia mohli byť primeraným spôsobom použité pri zohľadnení konkrétnych extrémnych okolností toho ktorého prípadu. Účelom tejto podanej žaloby totiž nie je ochrana práv spotrebiteľa, nakoľko určenie bezúročnosti zmluvy s ohľadom na skutkový stav veci nemá a ani nemôže mať pre žalobcu žiadny reálny význam. Jediným účelom podania žaloby je evidentná „ziskuchtivosť“ žalobcu a predovšetkým jeho právneho zástupcu v tom smere, ako aj po enormne dlhovom časovom období pokúsiť sa vymôcť od žalovaného, teda bonitného subjektu, čo najvyššiu sumu na primeranom zadosťučinení a najmä trovách konania. Tunajšiemu súdu je akiste skutočnosťou všeobecne známou, že totožný právny zástupca v spolupráci so združením na ochranu práv spotrebiteľov HOOS doslova vyhľadáva v regióne osoby, ktoré mali hoci aj v dávnej minulosti uzatvorené zmluvy so žalovaným a aj inými bankami či nebankovými subjektmi, za účelom, aby podával v podstate šablónovité žaloby a snažil sa získať na trovách právneho zastúpenia (zahŕňajúcich o. i. aj značné cestovné náklady) pokiaľ možno čo najvyššie sumy. Žalovaný má teda za to, že v prejednávanej veci ide o priam ukážkový prípad zneužitia práva, resp. konania v rozpore s dobrými mravmi zo strany žalobcu a najmä jeho právneho zástupcu. Je potrebné uviesť, že žalobca samotný nárok ako ani výšku požadovaného primeraného finančného zadosťučinenia v zásade žiadnym relevantným spôsobom neodôvodňuje. Aj z rozhodnutí Najvyššieho súdu SR, na ktoré poukazuje okresný súd (sp. zn. 3Obo 147/2007, 6Obo 302/2006) napriek tomu, že v súvislosti s priznanou výškou finančného zadosťučinenia je treba uviesť, že nárok na primerané finančné zadosťučinenie je nárokom objektívnym, ktorý nie je viazaný na naplnenie akýchkoľvek subjektívnych podmienok, totiž vyplýva, že je treba mať na zreteli, že finančné zadosťučinenie a jeho výška má byť „kompenzáciou za nevyčísliteľné straty, ktoré postihnutý utrpel“, resp. „prihliadne sa aj na to, aby náhrada ujmy predstavovala určitú satisfakciu za stav, ktorý musel žalobca týmto konaním žalovaného strpieť“. Inak povedané, aj keď predpokladom priznania finančného zadosťučinenia je v zmysle § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa to, aby spotrebiteľ úspešne uplatnil porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej predpismi na jeho ochranu, je treba zrozumiteľne uviesť, či a ktoré práva žalobcu ako spotrebiteľa boli porušené postupom žalovaného a posudzovanou úverovou zmluvou v danom, konkrétnom - tu v prejednávanom prípade. Nárok na primerané finančné zadosťučinenie podlieha voľnej úvahe súdu, čo však neznamená ľubovoľnú súdu. Pre svoju úvahu súd musí mať k dispozícii dostatok tvrdených a preukázaných skutočností, z ktorých súd pri svojich úvahách musí vychádzať. Je nutné prihliadnuť k tomu, akým spôsobom výšku zadosťučinenia žalobca zdôvodňuje, aké dôkazy v tomto smere označuje, avšak rozhodnú je úvaha súdu, ktorá smeruje k zisteniu primeranosti priznávaného zadosťučinenia v peniazoch. Súd musí o výške primeraného finančného zadosťučinenia uvažovať v intenciách konkrétneho sporu a vychádzať z konkrétnych zistených skutkových okolností. Súd prihliadne na závažnosť a intenzitu protiprávneho konania, vplyv tohto konania, intenzitu trvania a rozsahu nepriaznivých následkov a na subjektívny prístup oboch strán k protiprávnemu konaniu. Až na základe takto zistených skutočností je možné určiť výšku zadosťučinenia. Odvolací súd zdôrazňuje, že hlavným kritériom pri finančnom zadosťučinení je kritérium primeranosti (výšku uvedenú v petite nemôže súd prekročiť).“ V tomto smere podľa mienky žalovaného nie je postačujúce, pokiaľ žalobca navrhuje určitú sumu primeraného finančného zadosťučinenia, avšak túto požadovanú výšku žiadnym spôsobom neodôvodní v tom smere, aký vplyv malo alebo mohlo mať porušenie práva spotrebiteľa na jeho osobu, a to zvlášť za skutkových okolností tohto prípadu. Napokon, je potrebné uviesť aj to, že čo sa týka požadovanej výšky primeraného finančného zadosťučinenia, aj pokiaľ by konajúci súd vyhodnotil, že nárok žalobcu je daný (s čím žalovaný vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, najmä na skutkový a právny stav veci, zásadne nesúhlasí), nemožno sa za žiadnych okolností stotožniť s navrhovanou výškou primeraného finančného zadosťučinenia. Aj pokiaľ by teda súd mal za to, že žalobcovi vznikol nárok na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, bolo by možné uvažovať len o určitej „symbolickej“ sume. Žalovaný na základe uvedených skutočností navrhuje, aby súd žalobu zamietol a žalovanému priznal právo na náhradu trov konania.

5. Žalobca sa k podaniu žalovaného vyjadril podaním doručeným súdu 21.04.2020, v ktorom uviedol, že žalovaný vo svojom vyjadrení požaduje návrh na určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru a priznanie primeraného finančného zadosťučinenia zamietnuť z dôvodu, že žalobný nárok v celom rozsahu neuznáva a spotrebiteľská zmluva obsahuje všetky obligatórne náležitosti. V úvode chce žalobca reagovať a nadviazať na tvrdenia žalovaného v závere jeho vyjadrenia, kde uviedol, že dôvodom „nadbytočnej“ žaloby je „ziskuchtivosť“, ako aj jeho právneho zástupcu. Absolútne nenáležité konštatovanie a osobné útoky žalovaného, predstavujú popieranie práva žalobcu na prístup k súdu a vyjadrujú celkový vzťah žalovaného k rešpektovaniu ústavou garantovaného práva na súdnu a inú právnu ochranu ako aj princípu ochrany spotrebiteľa. Argumentácia žalovaného je sama o sebe dôkazom, že podaná žaloba, jej zmysel, účel a cieľ je opodstatnená, pretože postoj žalovaného je napriek vedomosti o neúspešnosti svojich tvrdení z iných konaní nemenný, a teda práve PFZ je inštitútom, ktoré má takýmto praktikám dodávateľa brániť. Žalovaný sa mylne domnieva, že podaná žaloba je nepripustná pre rozpor s ustanoveniami Civilného sporového poriadku. Predmetná žaloba predstavuje efektívny procesný prostriedok pre ňu ako spotrebiteľa, aby bola zabezpečená ochrana ohrozených a porušených práv v dôsledku nedodržania povinnosti dodávateľa uvádzať všetky obligatórne náležitosti vo formulárových zmluvách, ako aj nepoužívať nekalé obchodné praktiky pri ich uzatváraní. Predmetná žaloba je okrem iného aj účinným prostriedkom dosiahnutia prevencie pred neustálym porušovaním spotrebiteľských práv a povinností vo formulárových spotrebiteľských zmluvách a pri ich uzatváraní. Podľa čl. 7 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS z 05. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách: „Členské štáty majú zabezpečiť v záujme spotrebiteľov a konkurentov existenciu adekvátnych a účinných prostriedkov na prevenciu neustáleho používania nečestných podmienok v zmluvách, ktoré predávajúci alebo dodávatelia uzatvárajú so spotrebiteľmi.“ Ako už žalobca uviedol v žalobe zmluva o úvere dostupná pôžička č. 3919622412 zo dňa 20.01.2012 uzatvorená s právnou predchodkyňou žalovaného (Poštová banka, a.s.) svojím obsahom je v rozpore s ustanoveniami zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, čo ex lege v zmysle § 11 ods. 1 spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru. Určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti predmetného úveru má zrejmy právny a skutkový dopad na sporové strany, pretože sa stále jedná o „živý“ úver a žalovaný požaduje jeho úhradu v nedôvodnej a nezákonnej výške. Spotrebiteľské práva žalobcu sú z tohto dôvodu ohrozené a právne postavenie neisté. Vyjadrenie žalovaného, že záväzkový vzťah medzi žalobcom a žalovaným má povahu naturálnej obligácie, považuje žalobca za alibistické so snahou argumentačne vyhnúť sa negatívnemu výsledku tohto sporu. Čo sa týka žalovaným prezentovanej potreby naliehavého právneho záujmu na určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, poukazuje žalobca na ustanovenie § 11 ods. 4 zák. č. 129/2010 Z. z., v znení zák. č. 279/2017 Z. z., s účinnosťou od 01.01.2018, podľa ktorého: „Spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.18ba).“ Poznámka pod čiarou k odkazu 18ba) znie: „18ba) § 137 ods. c) a d) Civilného sporového poriadku.“ Nemali by preto už byť žiadne pochybnosti o tom, že po skutkovej aj právnej stránke naliehavý právny záujem v tomto spore je daný! Podľa názoru žalovaného v spotrebiteľskej zmluve druh spotrebiteľského úveru vyplýva zo samotného označenia zmluvy. Žalobca poukazuje, že v Dôvodovej správe a spoločnej správe výborov k zákonu č. 129/2010 Z.z. sa k § 4 uvádza, že „medzi povinne poskytované predzmluvné informácie patria napríklad informácie o druhu úveru, ...“. Na základe uvedeného je zrejmé, že uviesť druh úveru je povinné nielen v prípade uzatvorenia úverovej zmluvy, ale v celom procese kontraktácie, t.j. už pri zisťovaní predzmluvných informácií. Dodáva, že ani akékoľvek marketingové, resp. reklamné označenie úverového produktu („dostupná pôžička“) alebo len uvedenie pojmu „úver“, resp. „pôžička“ nie je možné, ani čo i len okrajovo, považovať za naplnenie tejto náležitosti, pretože tieto vyjadrujú iba množinu všetkých druhov úverov, ako prvkov tejto množiny. Požiadavka zákonodarcu na druh úveru vyžaduje konkrétnu identifikáciu úveru, ako konkrétneho právneho úkonu, čím je umožnená aj možnosť porovnania týchto druhovo rovnakých produktov spotrebiteľom medzi viacerými dodávateľmi. Požiadavka zákonodarcu, pričom ide aj o požiadavku únieového spotrebiteľského práva, sleduje rozlíšenie jedného druhu úveru od iných druhov úveru, podľa vlastností jednotlivých druhov úverov. Pojem „úver“, nevyjadruje druh úveru, ako konkretizáciu obsahu konkrétnej úverovej zmluvy, ale len ako zovšeobecnenie všetkých právnych úkonov, ktoré možno pod pojem úver subsumovať bez možnosti ich rozlíšenia, o aký druh úveru ide. Len samostatný pojem úver, nemá žiadnu informačnú hodnotu, ktorá by umožňovala rozlíšiť jeden druh úveru od iného druhu úveru a v konečnom dôsledku z hľadiska výrokovej logiky, ak by mal pojem úver vyjadrovať druh úveru, tak by musel existovať len jeden druh úveru, a to úver. Druh úveru, vyjadrujúci vlastnosti úveru, môže byť v zmysle teórie

napr. bezúčelový a účelový, zaistený a nezaistený, jednorazový a postupný, krátkodobý, strednodobý a dlhodobý, a konkrétnejšie napr. hypotekárny, na bývanie, novomanželský, revolvingový, o poskytnutí kreditnej karty, a podobne. Na margo žalobca dodáva, že má pochybnosti o právoplatnosti rozsudkov, na ktoré žalovaný vo vyjadrení poukazuje a ich cituje. Žalovaný náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f) doba trvania zmluvy považuje za zachovanú z dôvodu, že spotrebiteľ si ju má vyvodit' z mesačných splátok a termínu konečnej splatnosti. Požiadavka uvádzať dobu trvania zmluvy zodpovedá požiadavke smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES, len s tým rozdielom, že slovné spojenie „doba trvania“ je v citovanej smernici vyjadrené slovným spojením „dĺžka trvania“. Aj pojem „doba trvania“ aj „dĺžka trvania“ vyjadruje sumár intervalu od - do. Pokiaľ žalovaný poukazuje na rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15, tak z toho rozsudku vyplýva, že § 9 ods. 2 písm. l) zákona o spotrebiteľských úveroch treba vykladať tak, že úverová zmluva nemá obsahovať rozčlenenie splátky na istinu, úroky a poplatky. Požiadavka vnútroštátneho, ako aj únieového práva, na uvádzanie výšky, počtu a frekvencie splátok, však zostala nedotknutá. Aj keď text zmluvy je z väčšej časti napísaný tak drobným písmom, že bez optických pomôcok je nečitateľný, čo podľa názoru žalobcu má za následok neplatnosť nečitateľných častí, tak ani s optickými pomôckami som v zmluve slovné spojenie „doba trvania zmluvy“ nenašla. Zmluva dobu trvania neobsahuje a zisťovanie, resp. výpočet doby trvania zmluvy z ďalších predpísaných náležitostí zmluvy požiadavke zákona na uvádzanie doby trvania zmluvy nezodpovedá. Údaj o termíne konečnej splatnosti a údaj o počte splátok sú však samostatnými náležitosťami a v praxi nemusia byť totožné s údajom o dobe trvania zmluvy. Z uvedeného dôvodu preto aj zákonodarcu vyžaduje uvedenie týchto náležitostí samostatne. Doba trvania zmluvy musí byť spotrebiteľovi známa najneskôr v čase, keď vstupuje do zmluvného vzťahu, tak aby bol spotrebiteľ zrozumiteľne a jednoznačne informovaný o predpísaných náležitostiach, týkajúcich sa zmluvného vzťahu, už v čase jeho vzniku. Zákon však jednoznačne vyžaduje, aby údaje taxatívne vymedzené v § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) zák. č. 129/2010 Z.z boli uvedené priamo v zmluve o úvere. Zmyslom takto vymedzenej právnej úpravy je, aby boli tieto údaje „na očiach“ a nie skryté vo všeobecných obchodných podmienkach, prípadne v sadzobníku poplatkov alebo iných osobitných dojednaniach. Je preto potrebné považovať za obchádzanie zmyslu zákona konanie dodávateľa, ktorý neuvedie obligatórne náležitosti spotrebiteľskej zmluvy v zmysle zák. č. 129/2010 Z.z. priamo v úverovej zmluve, ale vo všeobecných obchodných podmienkach, sadzobníku poplatkov, v reklamačnom poriadku, či iných prílohách spotrebiteľskej zmluvy, o ktorých prehlási, že sú súčasťou úverovej zmluvy. Vyjadrenie doby trvania zmluvy má pri podpise spotrebiteľskej zmluvy význam pre spotrebiteľa, či ponúknutý úver akceptuje alebo nie, a to vzhľadom na subjektívne posúdenie svojej budúcej ekonomicko-finančnej situácie. Konanie dodávateľa z tohto hľadiska môže žalobca označiť ako nekalú obchodnú praktiku, pričom považujem za neprípustné, aby dodávateľ prenášal svoju zákonnú povinnosť priamo na spotrebiteľa (spotrebiteľ si má samostatne vypočítať a určiť zmluvnú náležitosť vyvedením z iných náležitostí). V tejto súvislosti poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 08.04.2014 č.k. 19Co/197/2013-118, na uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 19Co/76/2019 zo dňa 20.2.2020, na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/116/2019 zo dňa 28.11.2019, na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1CoCsp/19/2020 zo dňa 19.11.2020. Naliehavosť tejto požiadavky vyplýva z veľkého množstva verejne prístupných súdnych rozhodnutí, z ktorých bolo zistené porušenie spotrebiteľského práva zo strany žalovaného, resp. jeho právnej predchodkyne (Poštová banka, a.s.). Naliehavosť tejto požiadavky je o to výraznejšia, že je to žalovaný, ktorý odplatne postúpením nadobudol pohľadávku a uplatňuje si plnenie z vadnej zmluvy, pričom ako profesionál pôsobiaci v oblasti spotrebiteľských úverov pozná (musí poznať) príslušnú právnu úpravu. Z vyjadrenia žalovaného vyplýva, že si nie celkom uvedomuje význam inštitútu formulárových zmlúv. Pri štandardných zmluvách sa vychádza práve z toho, že druhá strana ich nečíta a že právo ani nemá požadovať, aby ich strany čítali. Keďže je ekonomicky nezmyselné, aby tieto subjekty zmluvu čítali a o nej rokovali, tak právna úprava prináša ochranný mechanizmus, ktorý reflektuje legitímne očakávania subjektov, že predformulované zmluvy budú obsahovať všetky obligatórne náležitosti a nebudú obsahovať neprijateľné klauzuly. Spotrebiteľ z dôvodu prevládajúcej dôvery v správnosť a poctivosť postupu dodávateľa nepociťuje dôvodnosť čítať veľké množstvo zmluvných ustanovení, pričom sa domnieva, že sú v súlade s právnymi predpismi a pravidlami ekonomiky. Zo strany dodávateľov však dochádza k zneužívaniu tejto dôvery a konaniu v rozpore s dobrými mravmi. Žalovaný nesúhlasí s tvrdením žalobcu, že v zmluve je uvedená nesprávna celková výška nákladov úveru a RPMN. Vo vyjadrení žalovaný uvádza, že celková čiastka, celková výška nákladov a RPMN sú v zmluve uvedené správne, pričom spochybňuje ich výšku uvedenú v žalobe. Mnou uvedená výška RPMN vychádza z výsledku oficiálnej interaktívnej kalkulačky Ministerstva financií SR, ktorej záväznosť má podľa môjho názoru oveľa vyššiu relevanciu, ako interná kalkulačka žalovaného. Čo sa týka celkovej čiastky úveru, tak aj tu používa žalovaný termín, ktorý zákon ani smernica nepozná, pretože tieto vyžadujú jednak

celkovú výšku úveru a zároveň celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Zmluva v súdnej veci obsahuje výšku úveru, ale celkovú čiastku, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť neobsahuje. Zmluva obsahuje len text, že celková čiastka úveru predstavuje súčet výšky úveru a celkových nákladov spojených s úverom. Aj keď žalobca bude vychádzať z predpokladu, že pod pojmom použitým žalovaným, celková čiastka úveru, sa skrýva predpísaná náležitosť, celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, tak aj podľa zákona, aj podľa smernice, má ísť o údaj už vypočítaný, na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy, a nielen obsahujúci aritmetický postup, ako sa dá tento údaj vypočítať. Naďalej poukazuje na nejasnosť celkovej výšky nákladov, ako som to uviedla v žalobe, čo má automatický vplyv na výšku RPMN a naopak, správna výška RPMN, ako ju predkladám podľa internetovej kalkulačky Ministerstva financií SR môže poukazovať na nesprávnosť vstupných údajov, ktoré použil pri výpočte RPMN žalovaný. V zmluve nie sú explicitne uvedené všetky predpoklady použité na výpočet RPMN, ako to požadujú zákon a smernica. Potrebné údaje síce zmluva obsahuje, ale nie s pomenovaním, že ide o predpoklady na výpočet RPMN, ale s pomenovaním, ako príslušných náležitostí zmluvy, ktoré zákon a smernica vyžadujú popri náležitosti uvedenia všetkých predpokladov použitých na výpočet RPMN. Táto otázka bola tunajším súdom a to priamo vo vzťahu k právnej predchodkyňi žalovaného (Poštová banka, a.s.), posudzovaná napr. právoplatným rozsudkom Okresného súdu Prešov, sp. zn. 9Csp/80/2018, z 10.12.2018 (odôvodnenie 5. rozsudku). K posudzovaniu predpokladov RPMN, poukazuje žalobca, a to priamo vo vzťahu k právnej predchodkyňi žalovaného, aj na rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 19Co/228/2016, zo 7.11.2017, na rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 19Co/23/2019, z 30.5.2019. Rovnako, a vo vzťahu k právnej predchodkyňi žalovaného, aj napr. na rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 15CoCsp/9/2020, z 9.6.2020. Skutočnosť, že v úverových zmluvách nepostačuje namiesto konkrétnej sumy celkovej čiastky úveru len uverejniť vetu, že „celková čiastka úveru predstavuje súčet výšky úveru a celkových nákladov, spojených s úverom“, a to priamo vo vzťahu k právnej predchodkyňi žalovaného, vyplýva napr. z rozsudkov Krajského súdu Prešov, sp. zn. 19Co/23/2019, z 30.5.2019; sp. zn. 20Co/67/2019, z 30.7.2019; sp. zn. 5Co/154/2018, z 12.2.2019. Žalobca poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 20Co/67/2019, z 30.7.2019. Na základe uvedeného považuje žalobca za jasne preukázané, že z nedostatkov predpísaných náležitostí úverovej zmluvy vyplýva bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Pre posúdenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru postačuje neuvedenie čo i len jednej z obligatórnych náležitostí vyžadovaných zákonom o spotrebiteľských úveroch, ktorých absencia má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Podľa ust. § 54 ods. 2 OZ: „V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.“ Náležitosti spotrebiteľskej zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, tak RPMN a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, predstavujú tzv. „spojené nádoby“ s prienikom použitia tých istých predpokladov na výpočet výšky RPMN aj celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Ak je nesprávny čo i len jeden údaj, či už vo výpočte RPMN alebo celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, tak zo zákonov matematiky vyplýva nesprávnosť aj druhej náležitosti v týchto „spojených nádobách“. Na záver k tomuto žalobca dodáva, že vo vyjadrení žalovaný neuvádza žiaden dôkaz na preukázanie správnosti údajov v zmluve a vyvrátenie mnou uvedených skutočností. Pre absenciu akéhokoľvek dôkazu opaku, tak nemožno považovať argumentáciu žalovaného za dôvodnú. Určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru vo výroku rozhodnutia súdu je následkom porušenia povinnosti zo strany žalovaného, pričom v zmysle § 3 ods. 5 in fine zákona o ochrane spotrebiteľa je takéto porušenie späté s právom spotrebiteľa na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia. Pripustením argumentácie žalovaného by bola popretá samotná podstata a zmysel inštitútu primeraného finančného zadosťučinenia. V tejto súvislosti poukazuje žalobca na uznesenie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 7Co/26/2013 zo dňa 23.05.2013. V súvislosti s naznačenou argumentáciou o charaktere, zmysle a účele inštitútu primeraného finančného zadosťučinenia dáva do pozornosti rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 2Co/137/2016-71 zo dňa 24.05.2017. Vzhľadom na charakter a stupeň porušenia práv a povinností daných spotrebiteľskými právnymi normami považuje žalobca uplatnenú výšku primeraného finančného zadosťučinenia za adekvátnu. Ním uplatnená výška zodpovedá svojmu účelu, pretože je potrebné toto finančné zadosťučinenie nevnímať ako kompenzáciu, ale ako poskytnutú satisfakciu. Rovnako je potrebné podotknúť, že prípadné sankcie vyplývajúce z opatrení dohľadných orgánov by boli neporovnateľne prísnejšie. Uvedené finančné zadosťučinenie má tiež odradiť žalovaného, ale aj iných dodávateľov, od porušovania práv spotrebiteľov. Primeranosť sumy 2.212,24 Eur je vzhľadom najmä na postoj žalovaného (viď. argumentácia v úvode tejto repliky) a množstvo porušení spotrebiteľských noriem evidentne daná. Žalovaný svojimi vyjadreniami nechce niesť akúkoľvek zodpovednosť za porušenie svojich zákonných povinností. Aj bez stanovenia kritérií výšky PFZ, treba vychádzať z toho, že toto má plniť jednak funkciu satisfakčnú, jednak funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradilo dodávateľa od nekalého konania, ktorého sa dopustil voči úspešnému spotrebiteľovi a jednak ho treba chápať aj

ako odmenu za to, že sa spotrebiteľ pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojím úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že dodávateľ sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu, už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa ho nedopustí v takej intenzite a ak sa dopustí, tak nesie riziko neúspechu a sankcie vo forme PFZ. Neschopnosť spotrebiteľov nemôže byť legálnym zdrojom ziskov obchodníkov, poškodzujúc v konečnom dôsledku celú spoločnosť. To sa týka aj konania, ktoré sa vonkajšiemu pozorovateľovi javí byť ako ľahkomyselnosť a nezodpovednosť, zo strany spotrebiteľa. V skutočnosti je to prejav slabosti spotrebiteľa, ktorý je vo väčšine prípadov do konania, javiacim sa ako ľahkomyselné a nezodpovedné, vmanévrovaný agresívnymi reklamnými kampaňami obchodníkov, z ktorých sa zdá, že ak si spotrebiteľ produkt obchodníka kúpi, resp. dá si poskytnúť, ešte na tom zarobí. S poukazom na uvedené považuje žalobca argumentáciu žalovaného za nenáležitú a navrhuje, aby súd žalobe v celom rozsahu vyhovel a žalovaného zaviazal k náhrade trov konania v plnom rozsahu.

6. Uznesením zo dňa 07.05.2021 súd vyzval žalovaného, aby sa k podaniu žalobcu vyjadril, tento však toto sa svoje právo nevyužil.

7. Na pojednávaní dňa 23.11.2021 žalobca uviedol, že trvá na podanej v žalobe, má za to, že predmetný úver je bezúročný a bez poplatkový, nakoľko zmluva neobsahuje podstatné náležitosti. Preto podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch možno konštatovať, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Poukazuje na doterajšie podania doručené súdu. Zmluva neobsahuje najmä druh spotrebiteľského úveru, predpoklady pre výpočet RPMN. Nesprávne je vypočítaná celková čiastka a nesprávne sú vypočítané náklady. Žalovaná strana nijako neozrejmila nesprávne výpočty v zmluve. Preto žalobca navrhuje žalobe v tejto časti vyhovieť. Čo sa týka primeraného finančného zadostučinenia, odkazuje na list doručený zo strany žalovanej, kde si žalovaný vymáha od žalobcu sumu, ktorá nie je dôvodná.

8. Na pojednávaní dňa 23.11.2021 žalovaný uviedol, že trvá na doterajších vyjadreniach doručených súdu. Žaloba nie je dôvodná, navrhuje ju zamietnuť a priznať náhradu trov konania.

9. Súd v konaní vykonal dokazovanie v rozsahu listín predložených žalobcom a žalovaným, ktoré tvorí: žaloba na č.l. 1-3, zmluva o úvere dostupná pôžička zo dňa 20.01.2012 na č.l. 4, vyjadrenie k žiadosti spoločnosti R Collectors s.r.o. zo dňa 05.12.2018 na č.l. 9, aktuálny stav úveru ku dňu 28.09.2018 na č.l. 6-7, interaktívna kalkulačka na výpočet RPMN FINinfo - Portál finančnej osvety a ochrany finančného spotrebiteľa Ministerstva financií Slovenskej republiky na č.l. 8-9, replika - vyjadrenie žalovaného na č.l. 23-29, replika žalobcu na č.l. 34-38, uznesenie Krajského súdu v Prešove 19Co/76/2019 na č.l. 39-42, vyjadrenie žalovaného na č.l. 51-52, rozsudok Okresného súdu Prešov 32Csp/58/2020-61 zo dňa 22.03.2021 na č.l. 61-64, zmluva o postúpení pohľadávok číslo 1/2018 uzatvorená medzi Poštová banka a.s. a R Collectors s.r.o. zo dňa 06.08.2018 na č.l. 65-68.

10. Na základe uvedeného súd zistil nasledujúci skutkový stav.

11. Žalobca a Poštová banka, a.s. uzatvorili dňa 20.1.2012 Zmluvu o úvere dostupná pôžička, kde v čl. 1 bolo uvedené označenie dlžníka a jeho čistý príjem 290 Eur a príjem domácnosti 1.200 Eur. V čl. 2 bola uvedená žiadosť žalobcu o poskytnutie úveru. V čl. 3 bol uvedený záväzok banky Poskytnúť dlžníkovi peňažné prostriedky, ak splní podmienky stanovené bankou, do výšky uvedenej v zmluve o úvere. Poskytnutí prostriedkov zo zmluvy o úvere vzniká klientovi - dlžníkovi záväzok tieto peňažné prostriedky vrátiť, zaplatiť úroky, poplatky a plniť ostatné povinnosti v zmysle obchodných podmienok pre u smer - dostupná pôžička, dostupná pôžička - šikovná rezerva. Číslo zmluvy bolo uvedené: XXXXXXXXXXXX, výška úveru: 3.500 Eur, výška mesačnej splátky 88,29 Eur, celková výška nákladov 2.334,12 Eur, dátumu konečnej splatnosti: do 20.11.2017, dátum 1 splátky: 20.02.2012, úroková sadzba: 19,50%, dátum ďalšej platby k 20.dňu v mesiaci, poistenie: základný súbor poistenia, počet mesačných splátok: 70, priemerná RPMN na trhu: 18,29 %, RPMN banky: 21,31%.

12. Listom zo dňa 05.12.2018 žalobca oznámil žalovanému v reakcii na jeho žiadosť na sled odôvodnenie: na základe zmluvy o postúpení pohľadávok účinnej dňa 01.10.2018 medzi zmluvnými stranami Poštová banka, a.s. ako postupcu som a žalovaným ako postupníkom bola pohľadávka Poštovej banky, a.s. vyplývajúca zo zmluvy o úvere číslo XXXXXXXXXXXX postúpená na žalovaného, ktorý sa stal žalobcovi novým veriteľom. Úverová pohľadávka, ktorú veriteľ eviduje voči dlžníkovi na základe zmluvy o úvere číslo 3919622412 ku dňu 03.12.2018 predstavuje sumu vo výške 4.424,48 Eur, ktorá pozostáva z: istiny vo výške 2.328,88 EURO, neuhradeného úroku a úroku z omeškania vo výške 2095,60 EURO a prislúchajúceho prislúšenstva, ktoré predstavuje: ročný zmluvný úrok z istiny vo výške 19,50 % a od 04.12.2018 až do zaplatenia a úrok z omeškania z istiny vo výške 5 celá 05 % od 04.12.2018 až do jej zaplatenia.

13. Z aktuálneho stavu úveru z 28.09.2008 vyplýva, že k tomuto dňu veriteľ eviduje výšku úveru 3.500 Eur, z toho vyčerpaná časť 3.500 Eur, z toho splatené: 1.171,12 Eur a celková istina: 2.328,88 Eur. Veriteľ evidoval nezaplatené splátky vo výške 4.308,33 Eur, zároveň z tohto prehľadu vyplýva, že veriteľ 13.04.2015 zosplatnil úver so zostatkom 2.103,20 Eur.

14. Z interaktívnej kalkulačky na výpočet RPMN na portáli finančnej osvetly a ochranu finančného spotrebiteľa ministerstva financií Slovenskej republiky vyplýva, že pri hore uvedených parametrov pôžičky vyplýva RPMN vo výške 23,51%.

15. Súd spor takto právne posúdil:

16. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

17. Podľa § 369 Obchodného zákonníka (1), ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné v zmluve povinnosti (2) právo požadovať z nezaplatenej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve a to bez potreby osobitného upozornenia. (3) ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

18. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlíšne zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

19. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

20. Podľa § 517 Občianskeho zákonníka (1) dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní je v omeškaní ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutému veriteľom má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. (2) Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak niet podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

21. Podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka (ďalej tiež „OZ“), veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

22. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

23. Podľa § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o 5 % vyššia ako základná úroková sadzba európskej centrálnej banky platná k 1. dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

24. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

25. Podľa § 2 písm. zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, na účely tohto zákona sa rozumie
a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,5a)

- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- c) iným veriteľom právnická osoba, ktorá v rámci svojho podnikania ponúka alebo poskytuje úvery alebo pôžičky, ktoré spĺňajú aspoň jednu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. f) a l), pričom tieto úvery alebo pôžičky nespĺňajú žiadnu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. a), b), d), e), g) až k) a m) až r); za iného veriteľa sa nepovažuje banka, pobočka zahraničnej banky a finančná inštitúcia podľa osobitného predpisu,⁶⁾ ktorá má povolenie na činnosť udelené Národnou bankou Slovenska,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,
- e) povoleným prečerpaním forma spotrebiteľského úveru, ktorý umožňuje spotrebiteľovi disponovať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku jeho platobného účtu, ktorý má vedený u veriteľa,
- f) prekročením automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom veriteľ umožňuje spotrebiteľovi disponovať peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na platobnom účte spotrebiteľa alebo nad rámec dohodnutého povoleného prečerpania,
- g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj poistné a náklady spojené so zmluvou o zabezpečení záväzku spotrebiteľa podľa tohto zákona, ktorých uzavretím bolo podmienené získanie spotrebiteľského úveru alebo jeho získanie za ponúkaných podmienok,
- h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom,
- i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19,
- j) úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru úroková sadzba vyjadrená ako fixné alebo variabilné percento, ktoré sa na ročnom základe uplatňuje z výšky čerpaného spotrebiteľského úveru,
- k) fixnou úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru jedna úroková sadzba spotrebiteľského úveru dohodnutá medzi veriteľom a spotrebiteľom v zmluve o spotrebiteľskom úvere na celú dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo viac úrokových sadzieb spotrebiteľského úveru dohodnutých medzi veriteľom a spotrebiteľom v zmluve o spotrebiteľskom úvere na čiastkové obdobia s výhradným použitím fixného konkrétneho percenta; ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere nie sú stanovené všetky úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, úroková sadzba spotrebiteľského úveru sa považuje za fixnú iba na tie čiastkové obdobia, na ktoré sú úrokové sadzby spotrebiteľského úveru určené výhradne použitím fixného konkrétneho percenta dohodnutého pri uzavretí zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- l) celkovou výškou spotrebiteľského úveru maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) trvanlivým médiom každý prostriedok, ktorý umožňuje uloženie informácií spôsobom prístupným na používanie v budúcnosti na časové obdobie zodpovedajúce účelom informácií a ktorý umožňuje verné reprodukovanie uložených informácií.

26. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

27. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy, Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

28. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy, Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka¹⁸⁾ musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,

- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzatváraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota

ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

29. Podľa § 11 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov účinného v čase uzatvorenia zmluvy 1) Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa. (2) Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.

30. Podľa § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (4) Spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.18ba).

31. Podľa § 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (5) Proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

32. Na základe z vyššie uvedeného súd právne uzatvára.

33. Právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným možno považovať za spotrebiteľský právny vzťah medzi veriteľom- dodávateľom konajúcim v rámci svojho predmetu podnikateľskej činnosti a dlžníkom-spotrebiteľom, ktorý nie je podnikateľom, resp. nekoná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Vzťahujú sa naň ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z.

34. Predmetná zmluva o úvere neobsahuje správny údaj o výške RPMN, nakoľko podľa interaktívnej kalkulačky portálu finančnej osvetly a ochranu finančného spotrebiteľa je výška RPMN v danom prípade 23,51% a v zmluve je uvedené, že RPMN banky je 21,34%. Nakoľko tento údaj je v zmluve uvedený v nižšej hodnote v neprospech spotrebiteľa, súd má za to, že v zmluve absentuje uvedenie RPM N. Uvedené je v rozpore s § 9 ods. 2 pís. j) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, podľa toho spotrebiteľská zmluva o úvere musí obsahovať: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

35. Predmetná zmluva o úvere neobsahuje ani údaj: druh spotrebiteľského úveru, čo je v rozpore s § 9 ods. 1 písm. a) zákona číslo 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

36. S poukazom na § 11 ods. 1 zákona číslo 129/2010 Z.z., predmetný úver súd považuje za bezúročný a bezpoplatkový, nakoľko v zmluve absentujú podstatné náležitosti a je uvedená nesprávna RPMN.

37. Žalobca sa v konaní domáhal určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti predmetného úveru. Žalobca má v tomto smere naliehavý právny záujem na takomto určení, nakoľko bez tohto určenia jeho právne postavenie neisté vo vzťahu k veriteľovi, ktorý ako to vyplýva z jeho listu zo dňa 05.12.2018 voči nemu eviduje úver vrátane úrokov a poplatkov a dokonca týmto listom žiada o úhradu tohto úveru bez ohľadu na jeho prípadnú bezúročnosť a bezpoplatkovosť a bez ohľadu na jeho premlčanie. Súd preto určil, že predmetný úver je bezúročný a bez poplatkový.

38. Žalobca sa v konaní domáhal aj primeraného finančného zadosťučinenia.

39. Všeobecným právnym predpisom upravujúcim ochranu spotrebiteľa nie je Občiansky zákonník, ale zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov. Vo vzťahu k tomuto právnemu predpisu aj Občiansky zákonník má povahu osobitného predpisu a vo svojich ustanoveniach len dopĺňa všeobecnú úpravu danú zákonom č. 250/2007 Z. z. o ďalšie osobitné ustanovenia zamerané na ochranu spotrebiteľov. Je to zrejme z ust. § 3 ods. 3 zákona č.250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov, podľa ktorého každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, pričom v poznámke k tomuto ustanoveniu je daný odkaz na ust. § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka. V prípade porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z.z. v znení neskorších predpisov a osobitnými predpismi, medzi ktoré sa zaraďuje i Občiansky zákonník, vzniká spotrebiteľovi právo na primerané finančné zadosťučinenie. Toto právo vyplýva z ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého proti porušeniu

práv a povinnosti ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom. Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Vychádzajúc z tohto ustanovenia predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je úspešne uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zo strany spotrebiteľa na súde. Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma. Postačuje, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinností dôjde. V tejto súvislosti je potrebné dodať, že v súčasnosti účinné znenie ust. § 3 ods. 5 zákona č.250/2007 Z. z. ešte zmiernilo podmienky poskytnutia primeraného finančného zadosťučinenia, pretože toto sa v súčasnosti poskytuje aj bez toho, aby porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov alebo osobitnými predpismi bolo spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi. Od 10.6.2013 právo na primerané finančné zadosťučinenie vzniká už úspechom spotrebiteľa na súde v otázke preukázania porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č.250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov alebo osobitnými predpismi. Čo sa týka úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti, ako predpokladu pre priznanie práva na primerané finančné zadosťučinenie, tento je naplnený vtedy, ak si spotrebiteľ uplatní porušenie práva alebo povinnosti žalobou proti dodávateľovi, resp. ak tak urobí v rámci svojej obrany proti dodávateľom uplatnenému nároku.. K uplatneniu práva na primerané finančné zadosťučinenie nemôže dôjsť kedykoľvek. Toto právo vzniká v zmysle ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov po tom čo zo strany spotrebiteľa dôjde k úspešnému uplatneniu porušenia práva alebo povinnosti na súde.

40. Výrok o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia nadväzuje na výrok o určení neprijateľnosti zmluvnej podmienky a teda sa nemôže stať právoplatným skôr, ako výrok o určení neprijateľnosti zmluvnej podmienky (Rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 16Co/41/2019 z 20. 07. 2020). Preto súd má zato, že o primeranom finančnom zadosťučinení spotrebiteľa možno rozhodnúť aj v čase, kedy rozhodnutie o určení, že úver je bezúročná a bez poplatkov ešte nenadobudlo právoplatnosť.

41. V tejto právnej veci sa žalobca domáhal určenia, že úver je bezúročný a bez poplatkov a mal v konaní úspech. Je teda naplnený predpoklad úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom umožňujúci žalobcovi požadovať od žalovaného právo na primerané finančné zadosťučinenie.

42. Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení treba vychádzať z toho, že toto má plniť jednak funkciu satisfakčnú, jednak funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradila dodávateľa od získavania plnení vyplývajúcich z neprijateľných zmluvných podmienok a jednak to treba chápať ako odmenu za to, že spotrebiteľ sa pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojím úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že dodávateľ sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu, už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa nedopustí v takej intenzite. Aj keď zákon, ako to už bolo skôr konštatované, nevyžaduje pre vznik práva na primerané finančné zadosťučinenie, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma, v prejednávanej veci k vzniku ujmy na strane žalobcu došlo. S poukazom na list žalovaného zo dňa 05.12.2018 bol žalobca uvedený do neistého právneho postavenia, nakoľko žalovaný od neho žiadal zaplatiť dlh zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere v plnej sume vrátane úrokov a poplatkov, pričom ho aj varoval pred nákladmi súdneho konania a to napriek tomu že musel vedieť, že predmetný úver bezúročný a bez poplatkový a osobitne, že v súdnom konaní bude považovaný za premlčaný, nakoľko spotrebiteľských právnych veciach má súd povinnosť ex offio prihliadať na premlčanie dlhu. Žalobca bol tak nedôvodne vystavený psychickému vypätiu a stavu právnej neistoty. Pritom je zrejmé, že tento stav vyvolal žalovaný, ktorý do zmluvy (resp. obchodných podmienok) naformuloval neprijateľné zmluvné podmienky.

43. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia, táto závisí od úvahy súdu. Pri jej určovaní sa zohľadňujú rôzne kritériá, a to intenzita, časové trvanie závadného konania, satisfakčná a sankčná funkcia a pod. Za primerané, vzhľadom na všetky okolnosti prípadu, je preto potrebné považovať finančné zadosťučinenie vo výške 100 Eur. Pri určovaní výšky súd osobitne prihliadol na to, že žalovaný ako veriteľ sám neinicioval vymáhanie dlhu zo spotrebiteľskej zmluvy voči žalobcovi a to nijakým spôsobom a listom zo dňa 05.12.2018 v zmysle jeho obsahu reagoval na žiadosť samotného

žalobcu. Osobitne významné je aj časové hľadisko, kedy možno konštatovať že žalobca v tomto prípade nebol pod tlakom žiadneho dlhého súdneho konania iniciovaného žalovaným. Takto priznané finančné zadosťučinenie v celkovej výške 100 Eur je vyrovnaním ujmy žalobcu, ktorá mu vznikla konaním žalovaného, je akousi určitou satisfakciou za stav, ktorý musel v dôsledku konania žalovaného trpieť a je aj sankciou postihujúcou žalovaného, ktorý pri dojednávaní úverovej zmluvy závadne konal.

44. Nakoľko žalobca si v konaní uplatnil nárok vo výške 2.212,24 Eur v prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol s poukazom na princíp primeranosti .

45. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

46. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

47. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého strane, ktorá mala vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti strane, ktorá vo veci úspech nemala. Žalobca bol v konaní plne úspešný, preto má žalobca voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku. Pre výpočet trov právneho zastúpenia sa bude vychádzať z výšky priznanej sumy, pretože žalobca bol úspešný v základe nároku, ktorého výška záležala na posúdení súdu. Vzhľadom na vyššie uvedené bolo potrebné rozhodnúť tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia. Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.